

Štrajk U Školi

JA SAM U ŠTRAJKU!

Neki dan pođem malog pogledat' u sobu, da vidim uči li, a na vratima parola:

JA SAM U ŠTRAJKU!

???

Iz sobe se razliježe nekakvo žaganje ko' da sam prišo' stolarskoj radionici a ne...

Kulturno: Kuc! Kuc!

Ništa.

Malo kulturnije: Kuc, kuc, kuc!

Ništa!!

Polako otvorim vrata: On se isteg'o na krevetu kol'ko je dug i širok, na glavi nekakvi naušnjaci ko' da je u svemirskom brodu, a glazba trešti.

Zgulim mu one naglavke s ušiju i ozbiljno pitam:

Što je ovo?

Piše ti na vratima!

??

Nisi vidio??

Povratim se malo natrag i bacim pogled na onu vanjsku stranu vrata i..

«JA SAM U ŠTRAJKU!» - velikim crvenim slovima na papiru oblika srca.

Kako u štrajku? – gundam poluglasno.

- Lijepo: U ŠTRAJKU! Neki dan smo na satu SRZ učili o svojim pravima. Pa ti ja lijepo imam pravo na prehranu, pa na igru i rekreaciju, pa na odmor i slobodno vrijeme, pa na vlastito mišljenje, pa na zaštitu privatnosti, pa na zaštitu od tjelesnog i duševnog kažnjavanja, pa...

- A dužnosti?

- E, to ti se uči u idućem razredu, a ti si upravo ugrozio moja prava na privatnost, a toliko su mi zadaće natovarili da je ugroženo i moje pravo na odmor i slobodno vrijeme, pa pravo na igru i rekreaciju, pa...

- Ček", ček", a ne bi li ti treb'o i nešto učit' za sutra? Za školu?

- A, ne! Ja sam sad u štrajku a sutra i učitelji štrajkaju. Nisi li čuo na telkaču?

Jes', ima mali pravo, bilo je na telkaču.

Neki sindikalac na televiziji zove djecu da sutra ne dođu u školu.

Mali oduševljen.

Iza njega na istoj telki Ministar zove djecu da dođu u školu.

Ja oduševljen.

Al' mali čuo samo onoga prvoga.

Ja čuo samo onoga drugoga.

To ti je «selekcija informacija».

Bogami bi'će frke ujutro. Da vidimo čija će biti zadnja. Koga će se poslušati glede «štrajka» - onog sindikalca, Ministra il' moju malenkost!

'Ko to ima pravo uskratiti pravo na obrazovanje ovom klipanu koji u školi uči samo o pravima, a ništa o dužnostima. 'Ko to ima pravo pozivati djecu na neposluh:

«Nemojte doći u školu!», «MI SMO U ŠTRAJKU».
Možeš mislit'!

Ono kod doktora mi se više sviđa. «JA SAM U ŠTRAJKU» - najčešće vidjen bedž na herojskim prsima naših liječnika. Lijepo napisali, ali «rade». 'Ko li je to izmislio, svaka mu čast. Neki moderan štrajk!. I jest štrajk i nije štrajk. Nekoga «obrade», a nekoga neće. Prema slobodnoj procjeni, ako je čo'ek za umrijet, tu se ionako niš' ne može. Nek' umre – JA SAM U ŠTRAJKU! I, kvit!

A kako taj novokomponirani štrajk odštrajkati u školi: Hm!. Lijepo si prikačiš medalju «Ja sam u štrajku!» ali ipak «radiš». Nekoga nešto naučiš, pa si ipak zaradio plaću, a za nekoga procijeniš da je izgubljen slučaj i s njim niš'. Aj' doma – izgubljen slučaj, jer ti si u štrajku! Onda opet, jedan dan «realiziraš program» da se sve praši, a drugi dan s 15 % kapaciteta, jer «JA SAM U ŠTRAJKU!»

Neki te medalje nose i po gradu, drugi samo na radnom mjestu, a neki drže okačeno na zidu svog ureda. Rade i «u štrajku su». A neki i nisu u štrajku, a ne rade! Svašta!

...

Sutradan, jutro svanulo, negdje oko sedam i kvarat...

Upadam nenajavljeno u sobu maloga, kršim njegovo pravo na privatnost, njegovo pravo na odmor i slobodno vrijeme i viknem:

- Ustaj narode, počinje radni dan!
- Moji danas štrajkaju – ja sam doma!
- Nisi ti doma, «ravnalica» ti je dobila nalog od Ministra da ima organizirat' nastavu i «druge vidove odgojnih aktivnosti» pa se ti lipo spakiraj i kreni...
- Ali...
- Nema tu ali, nego umivanje i kreći...
- Bogami, nema tu «dale-mile», mali skoči trlja oči, gundā i sprema se. Ode.

Žao mi ga, dijete je, dobro bi bilo da manje zadaju te zadaće za doma. Pa, i učitelju idu doma bez zadaća. Ne znam, ponekad mi se čini da mu je radni dan duži od moga i učiteljeva zajedno, ali ... To je moderna škola. Pripremaju djecu za neku «budućnost koja je počela», za «neizvjesnu budućnost». Jake neka parole al' lipo zvuče.

...

Sumrak, negdje pred dnevnik svi se po običaju motamo oko telkača. Tu se prave dogovori za sutra, padaju komentari o «danas», traži nekaj sitnoga za zadovoljavanje ustavnih prava, itd.

- U školi?

- A, niš' posebno. Prva dva sata «jezičarka» u štrajku. Ravnalica uletila u učionicu i naredila vađenje čitanke i čitanje od 17 do 25 stranice, te odgovaranje na pitanja na kraju teksta. Treći i četvrti sat imali jer «raska» ne štrajka, a zadnji sat nas pustili doma jer je «ameba» (biologija) na bolovanju.

Pravo na obrazovanje ostvareno djelomično (oko 45%)! – zaključujem za sebe. Bolje išta nego ništa. Za sutra na telkaču najavljuju bolju situaciju (u korist Ministra). Veselim se, nek' djeca nešto nauče, možda stignu i do onih «dužnosti». Pun mi je kufer tih prava bez dužnosti.

PS Susjed mi radi na fakultetu, pa ga pitam jutros kaj on nije u štrajku?

Nismo bedasti, veli on, ak' štrajkamo moramo ići na posel i sjediti tamo cijeli dan, da se vidi da smo u štrajku, a ovako, doma...